

Karheaa Ja Kaunista

Yö

Kylmд poskillaan, tuuli hiuksissaan,
Hдn katsoo mua ja hymyilee,
Vaikka viiman tuntee, ja vдrisee.
Kдttддn ojentaa, pyytдд kattoa,
Hдn yцtд varten ja sanoilleen
Painon laittaa ja kuiskailee.

Karheaa ja kaunista,
On тддллд taivaltaa.
Kirпедд ja raikasta,
Yksinkin on vaeltaa.
Silti aina tarvitsee
Kohteen tunteilleen,
Muuten kaatuu ja putoaa,
Jos muuta haluaa.

Niin hento varreltaan, silmдт tulvillaan,
On kuvia ja sanoja,
Kun hдn kertoo mulle matkoistaan,
Pidд ldhellд, sanoo silmillддн,
Ei yц тдд jatku aamulla,
Kun silloin тдыtyy jatkaa taas.

Karheaa ja kaunista,
On тддллд taivaltaa.
Kirпедд ja raikasta,
Yksinkin on vaeltaa.
Silti aina tarvitsee
Kohteen tunteilleen,
Muuten kaatuu ja putoaa,
Jos muuta haluaa.

Toiset meistд luodaan
Kulkemaan ja katsomaan,
Kun aurinko puiden рддlle nousee
Ja varjot valaisee.

Karheaa ja kaunista,
On тддллд taivaltaa.
Kirпедд ja raikasta,
Yksinkin on vaeltaa.
Silti aina tarvitsee
Kohteen tunteilleen,
Muuten kaatuu ja putoaa,
Jos muuta haluaa.

Karheaa ja kaunista,
On тддллд taivaltaa.
Kirпедд ja raikasta,
Yksinkin on vaeltaa.
Silti aina tarvitsee
Kohteen tunteilleen,
Muuten kaatuu ja putoaa,
Jos muuta haluaa.